

Обґрунтування портфельного підходу в управлінні проектами реформування системи ДСНС України

Державна політика у сфері децентралізації влади вимагає проведення цілої низки реформ. Очевидно, що реформуванню підлягають і територіальні органи центрального органу виконавчої влади, адже за поділом сфери впливу мають відповідати не адміністративно-територіальному поділу за «класичною» структурою, а вимогам та потребам об'єднаних територіальних громад. Реформа децентралізації влади в Україні вимагає провадження відповідних змін і в структурі Державної служби України з надзвичайних ситуацій (ДСНС України), що окремими положеннями висвітлено в Стратегії реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій [1].

Розглянемо концепцію реформування ДСНС України з точки зору проектно-орієнтованого підходу, адже згідно [2] розвиток та управління функціонуванням складних регіональних систем безпеки життєдіяльності потребує реалізації окремих безпеко-орієнтованих проектів, портфелів проектів, або ж навіть програм.

До множини проектів, реалізація яких є обов'язковою з метою успішного реформування системи, попри загальну спільну мету, належить низка різновекторних за своїми цілями, ресурсними обмеженнями, командними моделями, часовими рамками проектів. З метою кращого розуміння, опираючись на основні положення [1], розглянемо перші етапи реформування. В першу чергу органи місцевого самоврядування проваджують роботу щодо створення нових та реформування існуючих пожежно-рятувальних підрозділів в місцеві та добровільні команди об'єднаних територіальних громад. В цьому процесі ДСНС України виконує регулюючу функцію, надаючи методичну та

практичну допомогу. Перша перепона, яка виникає на початку реалізації даного етапу (період виконання 2017-2018 роки) – це розроблення методики визначення нормативних показників чисельності та місць дислокації пожежно-рятувальних команд для задоволення потреб громад з обов'язковим урахуванням пожежної та техногенної навантаги, а також особливостей регіону (ризик-орієнтований підхід). Застосування методики має дати відповідь на питання: яка чисельність рятувальників, яка кваліфікація рятувальників, які різновиди техніки, яке оснащення техніки, де розміщувати підрозділ тощо. Крім того, в процесі розроблення методики необхідно врахувати показники розміщення існуючих Державних та відомчих пожежно-рятувальних частин та реформованих місцевих і добровільних пожежно-рятувальних підрозділів, враховувати розмежування їх функцій, зон відповідальності та порядку взаємодії під час реагування на надзвичайні ситуації.

Отже, як видно з тезисного представлення лише одного із етапів реформування, цей процес є складним та багатоетапним. Планування та реалізація окремих проектів реструктуризації системи залежить від багатьох чинників для кожної конкретної територіальної громади. Зважаючи на спільний кінцевий продукт окремих проектів реформування системи, координацію їх успішної реалізації необхідно здійснювати в рамках портфелю. Саме тому актуальною задачею, яка містить науково-прикладний характер, є розроблення методів та механізмів формування портфелів проектів реструктуризації та розвитку систем безпеки життєдіяльності об'єднаних територіальних громад.

Список літератури

1. Розпорядження КМУ від 25.01.2017 р. № 61-р «Про схвалення Стратегії реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій».
2. Зачко О. Б. Обґрунтування регіональних портфелів проектів удосконалення безпеки життєдіяльності : автореф. дис. канд. техн. наук : 05.13.22 / Зачко Олег Богданович; Львівський державний університет безпеки життєдіяльності. – Львів, 2010. – 20 с. – укр.